

Sygn. akt III CSK 231/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa B. R. (poprzednio: N.)
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w N.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset
zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,
a ponadto przyznaje adw. J. K. (Kancelaria adwokacka w K.)
od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 3600 zł
(trzy tysiące sześćset zł) z należnym podatkiem od towarów
i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej
powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, uwzględniając skargę kasacyjną powoda, wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2013 r., III CSK 232/12 (OSNC-ZD 2014, nr B, poz. 22), uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 marca 2012 r., oddalający apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w N. z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie o zapłatę i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania. Wyrokiem z dnia 5 listopada 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...], rozpoznając sprawę ponownie, oddalił apelację powoda. Od tego wyroku powód wniósł skargę kasacyjną, wskazując, że jest ona oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

W rozpoznawanej sprawie nie doszło do rażącego, oczywistego naruszenia przepisów wskazanych w podstawach skargi. Zarzuty sformułowane w skardze wymierzone są w ustalenia faktyczne i ocenę dowodów, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając na podstawie art. 98 § 1

w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c. Zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym przyznano na podstawie § 6 pkt 6 oraz § 13 ust 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]